

*S ha majd a mennyei vatta
szánkából kifordul,
s nem a fagy bandái zenélnek,
viduljon taposó táncra a láb,
olvasszon világ-nagy termeket
körénk az Ének!*

JÉKELY ZOLTÁN

A Kő-ördög fohásza

[KOLOSTOR-TEPLOMON]

*Ki rût ábrázatom
a kőből kifaragta,
hozzám hasonlított.
A klastrom szűzeit
napestig leste itt...
Én is e g y pillanatra
lesek hat százada;
érezem, közeledik!*

*Oldódj, majom-pofám
irtóztató grimásza!
Elömlő holdvilág,
mosolygássá fűröszd!
Kapjon ölébe már
egy holdkóros apáca,
s maradjok ott szobor
szentéltű combja közt!*

(Rajnamente, 1970)

Kertben, kegyelmi pillanat

[M. B. B. KÖNYVÉBE]

*Sem autódurrogás, se repülőmotor,
ezt a csodát az Isten is csodálja.
Hát még milyen csoda e csendben, amikor
szellőtől zendül a diófa orgonája!*

1977

Fa alatt, felnézve

*Harminc éves íjju órjás e nyárfa,
s alatta ültetője, törpe vén vagyok.
A lombja közt egy raj fényes madárka —
az elfelejtett nevű csillagok.*

1977

Bodor György koszorújára

*Hét évtizeden át lelkében hordva megőrzött,
Erdély Földje! — Fogadd visszarepült porait!*

1976

JÁNOSY ISTVÁN

Tűnődő Berzsenyi Sopronban, 1820-ban

*Jól van, hiszem már: nem vagyok én Horác,
csak egy bohógyi, parlagi birtokos.*

A Verdiktet kimondta Álmosd:

„Vissza, komondor, a vackaidra!

*Futtass borágot fára, arass búzát,
hizlald a tulkot, hogyha eladhatod!*

*Hanem a Múzsát hadd el, úgyse
harmatoz az sivatag homokra!”*

*Értettem. Úgy lön. Zúgba a lantomat
dobtam, habár szét-robban az agyvelőm,
s a vakszememben ujjnyi ér ráng,
s hárpya-hang sikítóz fülembé.*

*S e város itt még elbűvöl és gyötör:
miért olyan szép? Csipkeszerű, finom
góth boltozat alatt borongok,
s angyalok arca mosolyg titokként!*